

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 32.

W NIEDZIELĘ DNIA 22. KWIETNIA 1798.

Z Paryża d. 29. Marca:

W dzienniku tutejszym: *Feuille universelle* przytoczono fałszywie, że Francuzki dyrektoryat kazał 21 członków z rady starszych Cysalpińskiej rzeczypospolitey aresztować. "Jest to pierwszy krok, dodał ten dziennik, przemocy rzeczypospolitey Francuzkiej nad postanowionemi okół siebie rzeczpospolitemi, którym zapewniła samowładność w celu, aby zawsze prawa zdobyć, które sobie do nich zostawia, podlegaty. Nowe te rzeczypospolite będą zawsze musiały z każdego swego postępu Francyi sprawę zdawać; duch naszego dyrektoryatu będzie im zawsze przewodniczył. Uwolnione przez nasze armie; uszczęśliwione naszymi ustawami i naszą konstytucją, dla czegoż nie miałyby wyrokom naszego dyrektoryatu podlegać? &c., Dla zdradzieckich i potwarczych tych przytoczeń, zakazał dyrektoryat wspomnianego dziennika. W wydany w tej mierze wyrok, przytacza między innymi: Gdy tym narodom, które otrzy-

mały wolność, wystawiono Francuzów nie jako oswobodzicieli, ale jako zwycięzców, którym zawsze podlegać mają, i prawo zdobyć na nich chcących rozciągać; gdy dalej tymże narodom mówią, że tylko panów odmieniły; gdy przez to naruszona jest jedność, i nieukontentowanym w rzeczachpospolitych Cysalpińskiej i Rzymskiej podają sposobność do wzruszenia umysłów, stanowi dyrektoryat, &c.

Woyska nasze stoją już obozem wzdłuż brzegów, a Buonaparte zatrudnia się ciągle rzeczami ściągającemi się do wyładowania do Anglii.

Gdy malarz David zaczął malować portret Buonapartego, radził się tego generała czyby go nie mógł wystawić na moście pod Lodi. Nie, odpowiedział generał, cała armia tam była. Gdy malarz nadaremnie myślał długo w iakieby postawie tego bohatera miał odmalować, odpowiada mu Buonaparte: Odmaluj mnie spokojnie siedzącego na rozhukanym koniu.

Z Paryża d. 2. Kwietnia.

Przedwczorem wydał dyrektoryat następujący wyrok:

Dyrektoryat wykonawczy powziąwszy z przeszłych rapportów w czasie podróży ministra marynarki do Brest, wiadomość, i zważywszy, iż brak iednostajności w działaniach lądowej i morskiej siły, do wyprawy przeciw Anglii przeznaczonych, przedkiem wykonaniu szkodzić i pomyślność jej spóźnić może; stanowi co następuje:

1. Jenerał Buonaparte uda się w przeciągu bieżącej dekady do Brest, dla objęcia tam komendy nad armią Angielską.
2. Pod jego rozrządzeniem zostają lądowe i morskie siły przeciw Anglii przeznaczone.

Z Brest piszą pod d. 24 marca co następuje: Dzisiaj z rana obiał kontra admirał Nielly, waleczny bardzo moski oficer, nad złączoną siłą morską na przestrzeni tutejszego portu komendę, i banderę swoją na liniowym okręcie Ocean od 220 armat zawiesił. 8 liniowych okrętów stoi już na przestrzeni gotowych, wiele innych wkrótce tam stanie, i mimo tego z najwyższym pospiechem idą tu uzbrojenia. Maytkowie &c. odbierają teraz regularnie żołd swój. Minister marynarki uczynił promocyą; ale do wielu okrętów nie masz jeszcze kapitanów mianowanych.

Kawaler d'Arancio, bywszy Portugalcki minister, jest uwolniony, i w trzech dniach ma opuścić Paryż. Dwor jego wczasy jego więzienia największe mu swej przychylności okazywał dowody: między innym posłał mu order i patent na bogactą kommanderyą.

Jenerał Petit ogłosił miasto Nism w stanie obleżenia. W Porcie Ostendy bar-

dzo pracują dla ubezpieczenia go od bombardowania.

D. 30 marca był nowy minister W. Xcia Toskanii, kawaler Angiolini, który się w czasie ostatnich w Rzymie rozruchów bardzo przyjaźnym Francuzom okazał; dyrektoryatowi na publicznej audyencji prezentowany.

Minister zagranicznych związków prezentując tego ministra rzekł do dyrektoryatu:

“Mam honor prezentować Dyrektoryatowi wykonawczemu Rzeczypospolitej Francuzkiej, P. kawalera Angiolini, ministra pełnomocnego W. Xcia Toskanii przy Rzeczypospolitej Francuzkiej. -- P. Angiolini otrzymał już wyrazy uczucia rządu Francuzkiego, za jego mężny i otwarty postępek, gdy Francuzi padali pod żelazem zabójczym w Rzymie. Miło jest ponowić mu tu takowe oświadczenie. Mówiono często, iż Rzeczpospolita bywa niewdzięczna: tak jest, dla zmyślonych cnot, dla przywłaszczonych chwał i nie służących tylko do nabycia prawa do zdradzenia jej; ale wszystko co jest prawdziwego, co jest czystego, co jest wspaniałego znajdzie u niej pewny i stały szacunek. Otwarty rozum P. Angiolini, obiał już ustanowienia nasze, a widząc ich bliżej, będzie ich umiał lepiej ocenić; postrzeże nadewszystko, że związki, które łączą dwa przyjacielskie mocarstwa, utwierdzają się przymiotami reprezentujących one.”

Kawaler Angiolini zapewnił w swej przemowie, że W. Xzę Toskanii, niczego bardziej nie pragnie, jak szczęśliwe przyjaźni związki, które Toskanią z Francją łączą, co raz lepiej utwierdzić. Miło mi

jest dodał, sprawować tak chwalebne polestwo przy wielkim narodzie, który przy swojej sile, nie obszerność kraju swych aliantów, za skazówkę przychylności swej i szacunku bierze, ale stopień ich wierności i przywiązania.“

Prezydent dyrektoryatu, obywatel Merlin odpowiedział mu:

“ Pełnomocny Ministrze W. Xcia Jmć Toskanii, Dyrektoryat wykonawczy z tym większym uwielbieniem przyjmuję wyrazy uczucia, które mu imieniem twego oświadczasz rząd, znając spokojny charakter W. Xcia Toskanii na przeciw rzeczypospolitej Francuzkiej. Rząd Francuzki nie powoduje się w związkach swoich zagranicznych, tylko sprawiedliwością, prawością i dobrą wiarą. Oto jest cały sekret jego polityki, i miło mu jest odkryć go swym przyjaciółom i nieprzyjaciółom: pierwszych utwierdzi w ufności, i a drugich strachem przerazi. Czas ten nie jest zapewne daleki, gdzie rzeczpospolita nie będzie nieprzyjaciół znała; gdzie pokój i szczęśliwość ludzkości będą nadgródzają bitw, iey prac i iey ofiar; lecz na ow czas jeszcze będzie umiała rozróżnić rządy, które się nappierwey o iey ubiegały przyjaźń. Moi Pełnomocny Ministrze, Dyrektoryat wykonawczy z ukontentowaniem będzie patrzył na zbierającego ciebie przyniosące owoce z szczęśliwego porozumienia wynikające, które zbliżają Toskanią do Francyi. W. Xzć nie mógł przyjemniejszego obywatelom Francuzkim wyboru uczynić, i miło mi zapewnić Cię imieniem ich, że nigdy nie zapomną twego postępku w przykrych momentach, w jakich się ambasador rzeczypospolitej w Rzymie znajdował.“

Niektóre 'dzienniki mówią, 'że z Tuluonu wielka do Egiptu przedsięwzięta będzie wyprawa, gdzie wiele uczonych razem idzie. Przez posiadanie Egiptu można będzie Angielskiemu handlowi wschodnich Indyy bardzo szkodzić. Inne dodają jeszcze, że z Egiptu będą się starali wesprzeć Typpo Saib, dla wyparcia Anglików z wschodnich Indyy. — Konsul nasz z Cairo w Egipcie znajduje się tu teraz.

Podług listów z Kadyx pod d. 16 t. mies. tamtejsza Hiszpańska flotta oczekuje tylko na pomyślny wiatr dla wyyscia pod żagle.

Komisarsze rządu w Rzymie Fapoult, Florent, Monge i Daunou donieśli dyrektoryatowi, że d. 20 marca rzeczpospolita Rzymska przez ogłoszenie ich konstytucji i reprezentantów uroczyste instalowaną została. Z wszystkich części rzeczypospolitej przysłani byli deputowani dla przyjęcia konstytucji i zaprzysiężenia wierności nowo zaprowadzonemu rządowi.

” Rzym jest wolny, piszą wspomnieni komisarsze; ma swoją konstytucją, ustawy i rząd. Dzisiaj (d. 20 marca) jest rzeczpospolita Rzymska przez ogłoszenie konstytucyjnych ustaw i swoich reprezentantów ustanowiona, i lud Rzymski przez przyjęcie konstytucji dokonał wielkiego dzieła samowładności swojej. To działo się w tym samym dniu, kiedy rzeczpospolita oswobodzicielka Rzymu, święto samowładności ludu obchodziła. Tutejsza uroczystość była stosownie do wielkości przedmiotu odprawiona. Wszystkie części nowej rzeczypospolitej wysłały deputowanych dla wyrażenia swej chęci i za-

przysiężenia konstytucyi i nowego rządu. Konsulowie, ministrowie i posłańcy stanu byli w wielkim stroju. Nowość pomnożyła okazałość uroczystości, i zdawała się wielkie uczynić u ludu wrażenie. Co się wyboru publicznych urzędników dotyczy, zda się w ogule być dobry, ale nie możemy zaręczyć, iżeliśmy iakiego błędu nie popełnili. Do wykonawczej władzy są najlepsi republikanie, nayoświeceni i nayeżsi mężowie wybrani. Duch obywatelski utwierdzi się zapewne, ponieważ każdy obywatel ma prawo do wszystkich publicznych urzędów; włościanin może być nappierwszym urzędnikiem. Posyłamy wam, Obywatele Dyrektorewie listę mianowanych dotąd osob, i część ustanowionej konstytucyi. Już cały rząd rzeczypospolitej Rzymskiej jest urządzony, ponieważ dzisiaj senat i trybunat instalowane zostały. Będziemy wam zawsze, Obywatele Dyktorowie o biegu wszystkich gch władz tej nowej rzeczypospolitej donosić, i w wszystkich używać sposobow dla utrzymania między nimi iedności. „

Podług Conservateur ogłoszono już w Kliwii rozkaz noszenia republikańskich kokard.

W parafii Vivarais wzięto przed niejakim czasem służącą obywatelki Lasaum, za hrabiną Artezyi, która się przebrać miała. Wiele ludzi przynosiło jej klejnoty i inne kosztowności, dla wsparcia onej w jej nędzy. Kobieta ta żdziwiła się na to i pytała się o przyczynę. „ Tak jest, odpowiedziano jej, wiemy my dobrze chociaż się przebrała, żeś ty jest hrabina Artezyi; twoja twarz i cała postawa wydaie cię. „ Ponieważ ją koniecznie hrabina mieć chciało, przyymowała ona

wciąż takowe podarunki. Tym czasem policya się dowiedziała i mniemaną hrabiną, z obywatelką Lasaum pod aresztem do Paryża odesłała, gdzie zaraz uwolnione były, skoro się o błędzie przekonano.

Fregata nasza la Charent, która d. 23 marca z 182 do Guiany na wyprowadzenie przeznaczonemi osobami z Rochefort wyszła, natrafiła na drugi dzień na lioiowy Angielski okręt i fregatę. Bła się walecznie; ale dla przemagającej siły cofnęła się do Bordeaux rzeki, gdzie wpadła na skałę, z której przecie szczęśliwie uszła, równie iak Angielska, ale w mstach i linaach wiele ucierpiała. Z bateryy strzelano także na naszą fregatę, rozumiejąc, że jest nieprzyjacielska; ale przecię żaden na niej człowiek nie zginął.

W dzienniku tutejszym: *le Nouveliste* przytoczono między innym, co następuje: „ Naywyższe urzędniki! Jeżeli rapporta, które z departamentow odbieracie, i jeżeli to co w Paryżu widzicie przekona was, że wybory w pierwiastkowych zgromadzeniach nie są ani was, ani Francuzkiego godne ludu, zawieście elekcyę, mianuycie gorących patryotow na prawodawcow, niechay 10 lat w ciele prawodawczym zostaną, &c. „ Ponieważ te przytoczenia, (stoi w wyroku dyrektoryatu) oczywiście do spotwarzenia dyrektoryatu, do osłabienia uszanowania w sercach obywateli do konstytucyi i zaufania w dzielności rządu, dążą, zakazuje się wspomniony dziennik *le Nouveliste*.

Między wybranymi w Paryżu elektorami znajduje się także Brochet, bywsty przysięgły w trybunale rewolucyynym, Nollin, bywsty prezydent w tymże, bywsty minister Gohier, &c.

Nigdy jeszcze, mówi reprezentant Poultier w swoim dzienniku, nie był royalism czynniejszy jak teraz w czasie pierwiastkowych zgromadzeń, i to za pomocą obmieranych narzędzi strachu, Maratysmu, i Robespierysmu. Formułą tajemne schadzki, w których piekielne układają projekta. Jedni chcą cały wygnać dyrektoryat; drudzy żądają wyprowadzenia Barrasa, Buonaparte i Rewbell. Barras zrobił 9 termidor, i to jest zbrodnią w ich oczach; Rewbell zamknął piekło następców Robespierre, Buonaparte odstąpił Cesarzowi Wenecyi, a Medlin oświadczył się przeciw anarchii. Przez kogoż chcą ci fakcyoniści prawnie te na urzędy obrane osoby zastąpić? Przez Germaine i Buonarrotti, którzy na wyprowadzenie są skazani, &c. lecz wszystkie tych fakcyy usiłowania potrafi dyrektoryat wniwecz obrócić.

Woyska, które pod jenerałem Menard z Włoch do Szwaycaryi szły, odebrały rozkaz udania się do Lyonu, skąd będą do Awenionu wodą odesłane, a ztamtąd udadzą się do Perpignan.

Korsarz z Bordeaux Buonaparte zabral Angielski okręt od 400 beczek, na którym 5808 znajdowało się skrzynek herbaty i do Corunna go przy prowadził.

Dyrektoryat przywrócił jenerałów Hardy, Bonnet i Dacae nazad do służby. Byli oni obwinieni, że nawet na swoy stoł nakładali rekwizycye.

Złożone teraz w radzie starszych w Medyolanie członki, są prawie wszyscy bywsi Wenecy szlachta. — Obywatel Rouffelin podał ciała prawodawczemu opisanie życia jen: Hoche, przez niego napisane.

Gdy przy poruszeniach w Rzymie,

dywizya jenerała Delmas i 24 półbrygady nie dały się żadnym uwieść podszeptom i nie poszły za złym przykładem drugich, napisał dyrektoryat do nich przez jenerała Włoskiej armii pochwalne listy.

Korsarz Ruyter z Nant zabral Angielski okręt z Liwerpol od 20 armat, idący na kupno niewolników. — W Kadyx coraz większy dale się czuć niedostatek pieniędzy.

Pod dniem 28 marca pisał kommissarz wykonawczy władzy przy śródkowej kancelaryi w Paryżu do prezydenta dyrektoryatu: "Wiadomość, żeśmy 5 hersztów wszystkich zaboyców po departamentach aresztowali, pewnie Was wielką radością napelni. Zbrodniarze ci, zgromadzili się dla ułożenia wielkich działań. Wszyscy byli już kilka razy aresztowani i na śmierć skazani; dawno szukaliśmy ich; koledzy nasi w Marsylii, w Lyonie i Bordeaux utracili już nadzieję złapania ich kiedy. Żadnego nie masz między niemi, za którego złapanie nie bylibyśmy ochoczo 10,000 liwr: dali."

Przed 4 dajami poszła corka Lepelletier za młodego Hollendra Witt. Ponieważ po śmierci swego oycy była od konwencyi za corkę oyczyny przyięta, obydway prezydenci ciała prawodawczego byli na iey weselu, które z wielką się uroczystością odprawilo.

Z Medyolanu d. 17. Marca.

Kroki surowe, których się obawiano skonczyły się na aresztowaniu dwóch dzienikarzy, za pozwolenie sobie złe pisać o traktacie alliansu; rozumieją tu iednak, że członki rady starszych odmawiające potwierdzenia temu traktatowi do złożenia urzędów prawodawczych przymuszone być.

da. — Jenerał Berthier, który tu na dniu 22 przybył, nazajutrz pojechał do Genui. Podług listow z miasta tego, eskadra Francuzka z Korfu w liczbie 11 liniowych okrętow 5 fregat 1 brygantyny i 1 szebeki pod rozkazami admirała Bruyes będąca, na dniu 21 weszła do odnogi Spezzia; niektóre okręty tej eskadry zostały iak mówią, w portach Sycylii. W Genui ciągle czynią przygotowania do zaambarkowania woysk Francuzkich, które z różnych stron tam się zgromadzaia. Względem przeznaczenia woysk tych nie dotąd pewnego nie wiemy; mówią, że statki na które wsiędą złączą się z eskadrą z Korfu i z okrętami w krótcie wyysć mającemi z Tulonu, a potem udać się mają na wzmocnienie floty Hiszpańskiej.

W całych Włoszech odezwa dyrektoryatu wykonawczego pod dniem 9 marca wydana, ogłoszoną została; wyraża on w niej, ile jest skłonnym do ukarania tych wszystkich, którzy przez rabunki i łupieżstwa winnemi się stali; ale razem oświadcza zamiar ukarania osob woyskowych, które wysłańcom nieprzyjaciół namowić się dały do poruszeń nie posłuszeństwa, iak się w Rzymie przez wydanie manifestow przez niektórych oficyerow pokazało. Odezwę tę konczy dyrektoryat rozkazem, aby kommissarze Francuzcy w Rzymie i jenerał Berthier wyszukać sprawcow łupieżstwa i przykładnie ich ukarać kazali.

Administracya municypalna w Mantui ogłosiła na dniu 13 list następujący od jenerała Berthier do niej pisany:

“Dla czegoż miasto Mantua pełne jest agentow nieprzyjaciół waszey i naszey rzeczypospolitey; bądźcie względem nich

nieubłaganemi, wypędźcie ich z murow waszych, i nie cierpcie tylko przyjaciół wolności i Cysalpiskiey rzeczypospolitey. Niechay ci, którzy orła Cesarskiego żalnią wszelką utracą nadzieię; Mantua nie wroci się nigdy więcey pod panowanie Cesarza, oświadczam wam to.

Podpisano *Alexander Berthier.*

Jenerałowie Baraguey d'Hilliers i Murat pojechali do Genui. Upewniają, że jenerał St. Cyr obeymie na mieyscu jenerała Masseny kommendę armii Rzymskiej.

Odgranic Szwajcaryi d. 3. Kwietnia.

Obywatel Lecarlier pełnomocnik rzeczypospolitey Francuzkiej w Szwojcareyi rozpoczął urządowanie swoje od ogłoszenia następuiącey odezwy.

Lecarlier kommissarz rządowy przy armii Rzeczypospolitey Francuzkiej w Szwojcareyi, do obywateli Helweckich.

Obywatele! wysłany do armii Francuzkiej, donoszę wam z szczerością o przedmiocie wystania moiego; iego zamiarem jest szczęście wasze i stawa imienia Francuzkiego. Zaciętość i upór, albo raczej szaleństwo oligarchow waszych, przymusiło wielki naród, aby kazał w kroczyć do kraju waszego woyskom swoim przyzwyczajonym do zwycięzania; ale rzeczpospolita Francuzka nie z ludami, tylko z uciemiężającemi rządami walczy, i zdobycze wolności, na korzyść iedynie teyże samey wolności obrocie się powinny. Owocem z odniesionego nad waszemi uciemiężicielami zwycięztwa powinno więc byź, odrodzenie się wasze i umieszczenie was pomiędzy ludami wolnemi i godnemi wolności. Obywatele uniknęliście tyranii, u-

mieycież uchronić się anarchii i wszystkich iey towarzyszących nieszczęść. Spiescie się z uporządkowaniem władz, które bydyć powiony składem ufności waszey. Niechay panowanie konstytucyney ustawy, nastąpi wprędce na miejsce tymczasowych rozrządzeń, które okoliczności przyiąć nakazywały. Władza tymczasowa zawsze iest słabą, a słabość anarchią za sobą prowadzi. Nie ufaycie także obywatelom arystokracji; posiada ona bowiem w naywyższym stopniu sztukę układania się, i wszystkie na siebie przybiera postaci; lecz iest bez poprawy, udatę umiarkowanie gdy iest zwyciężoną, ale zawsze myśli o zemstach, i nayulubieńszą iest dla niey zemstą skłonić do wierzenia, że nie masz środka między wolnością i swawolą, i że wolność nie iest czym innym tylko panowaniem zbrodni i wzgardzeniem wszelkiej moralności. Dla zawstydzenia przewrotnych, a zapewnienia dobrych obywateli, dla uchronienia się zamieszania i rozterkow, których nieuchybiono by wzbudzić, gdybyście się spoźniali dłużej, zaprowadzcie wskutku konstytucyą, którąście przyięli; nadaycie sobie rząd dzielny i mądry, któryby potrafił wstrzymać i poskromić, a nigdy uciemiężyć nie zdołał. Bądźcie przy konstytucyi szczęśliwi, takie iest życzenie Francuzkiego rządu, wspierać ia go będę całą moją gorliwością i wszelkim usiłowaniem. Jeżeli nieszczęścia nieoddzielne od wojny dały się uczuć okolicom waszym, dla ośłodzenia ich uczynię wszystko, co tylko będzie w moiej mocy. Wolą iest rządu Francuzkiego, aby ci iedynie sami, którzy sprowadzili wojnę osobami i majątkami swemi zato w odpowiedzi byli. Starać się przeto

będziecie dostawić armii Francuzkiej wszystkich przedmiotow, których potrzebuie kosztem dawniejszych rządow; poznacie łatwo, że sprawiedliwe wynagrodzenie zastąpić powiano koszta zrządzone przez zuchwały upor zniszczoney anarchii i stosować się zechcecie do żądań iakie wam uczynione będą. Wszystko co od was żądane będzie, wyraźnym rozkazem kommanderującego jenerała oznaczone zostanie. Jeżeli w liczbie woysk pomiedzy ukochane od sławy dzieci wcisnęli się ludzie zepsuci, występni i bezmoralni; jeżeli zdrożności iakie wzbudziły skargi, moją iest powinnością rostrząsnąć je, wyszukać, uprzedzić, albo ukarać wszystkie nadużycia stosownie do ich wielkości i gatunku, i całą moją surową i bezstronną zwrócę na to uwagę. Obywatele wyzywam ufności waszey, potrzebną ona mi iest do usłużenia wam. Polegaycie na sprawiedliwości i wspaniałości Francuzkiego rządu, uważa on wszystkich ludzi wolnych, iako dzieci iedneyże oyczyzny. W Bernie d 8 Germinal (28 marca) roku 6 rzezypospolitey iedney i nierozdzielney.

Podpisano *Lecarlier*.

Kommissarz rządowy przy armii Rzeczypospolitey Francuzkiej w Szwajcaryi.

Uwiadomiony, że pospiech z iakim w kantonach wielu przyięcie konstytucyi Helweckiey nastąpiło, mogłoby zrodzić wątpliwości względem prawdziwey treści dzieła konstytucyi przyiętey, ponieważ w niektórych kantonach przyięto czysto i prosto projekt pierwszy rozrzucony po całej Szwajcaryi w ięzyku Francuzkim i Niemieckim wydrukowany, a w innych porobiono w nim niektóre odmiany. Uważając, iż każdy rodzaj niepewności wzglę-

dem punktu tak wielkiej wagi, mogłby po-
ciągnąć za sobą największe nieprzyzwoi-
tości; uważając, że gdyby nieprzedsie-
wzięto prędkich i dzielnych środków dla
uprzedzenia ich, zdarzyłoby się mogło, że
w kantonach, które względem przyłącza
nie oświadczyły się jeszcze, nowe roztrzą-
sania przygotowałyby nowe odmiany i u-
miarkowania, i że tym sposobem odwie-
czonoby jeszcze moment, w którym lud
Szwajcarski cieszyć się i używać ma ko-
rzyści z konstytucyi wolnej; uważając, iż
takie są okoliczności, że wszelka zwłoka
nieukończenie byłaby szkodliwą pomyślno-
ści reprezentacyi Helweckiej, i że nie mo-
żna zanadto przyspieszyć porządku kon-
stytucyynego, wzywa kommanderującego
generała do nakazania co następuje: Art. 1.
Przyłączenie konstytucyi Helweckiej rozu-
mieć się ma jedynie według pierwszego
projektu w języku Francuzkim i Niemiec-
kim wydrukowanego i w całej Szwajca-
ryi ogłoszonego. Art. 2. Wszystkie odmia-
ny do tego projektu przydane za nie były
są uważane. Art. 3. Przyda się tylko do
artykułu podzielenia kraju, że Oberland
będzie kantonem, a jego głównym miastem
Thun. Art. 4. Stosownie do tego co po-
przedniczo przepisany zostało, depu-
towani do prawodawczego ciała zgromadzą
się na dzień 10 b. m. do miasta Arau. Art.
5. Ciało prawodawcze będzie mogło roz-
począć swoje sesyje w liczbie, jednego wię-
cej nad połowę wybranych już członków;
ogłosi niepodległość narodu Helweckiego i
przemienienie jego na rzeczpospolitą jedną
nierozdzieloną demokratyczną i represen-
tującą; w końcu tego ogłoszenia czytany
będzie uroczyste akt konstytucyi. Art. 6.
Gdy się prawodawcze ciało ustawi do

niesie o tym kommanderującemu generało-
wi. Art. 7. Deputowani kantonowi, które
poźniej oświadczą przyłączenie konstytucyi
Helweckiej przypuszczeni będą do ciała
prawodawczego, iak tylko okażą swoy
wybor, i pełnomocnictwa ich za prawe u-
znane zostaną. Art. 8. Mieszkanie ciała
prawodawczego w mieście Arau jest tylko
tymczasowe i będzie mogło przenieść swo-
je sesyje do miasta Lucern, gdy kanton
ten oświadczy przyłączenie konstytucyi.
Wszystkie rozporządzenia niniejszym prze-
ciwne są uchylone. W Bernie d. 8 germi-
nal 6 roku rzeczypospolitey jedney i nie-
rozdzielney.

Podpisano *Lecarlier.*

Generał kommanderujący nakazuje, a-
by rozrządzenia powyżey tu wyrażone w
swoim składzie i treści wykonane były, tu-
dzież aby w dwóch językach wydrukowa-
ne ogłoszone i poprzybiane, gdzie tego
będzie potrzeba, zostały. W głównej kwa-
terze Bernie dnia 9 germinal roku 6 rzeczy-
pospolitey Francuzkiej.

Podpisano *Schauenbourg.*

Z odezw tych widać, że obywatel *Le-
carlier* ma zlecenie urządzić Szwajcary
właśnie tak, iak obywatel *Rudler* urządził
4 departamenta lewego brzegu Renu, dla
czego nowy ten krok Francuzkiego rządu
bardzo nie miło sprawił wrażenie. Kanto-
ny, które przyjęły konstytucyą z nieiaki-
mi odmianami, będą musiały znowu roz-
począć swoje czynności i zwołać na nowe
zgromadzenia pierwsiastkowe.

Wallizowie i *Gryzonowie* przedsię-
wzięli przyłączyć się do rzeczypospolitey
Helweckiej. Generał *Brune* do Włoch
wyjechał.

D O D A T E K

D O N° 32.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 22. KWIETNIA 1798.

Z Warszawy d. 10. Kwietnia.

Gdy w obwieszczeniu pod datą 22 Januاری roku bieżącego do wierzycieli Najjaśniejszego Króla Jmci Stanisława Augusta względem weryfikacyi ich pretensyi do tegoż mianych, przez wspólną Najjaśniejszych trzech dworów kommisją wydanym, termina do stawienia się tymże podług porządku ich zapisania od Nru 1 do 120 ciągle w dniach od 19 marca do 30 kwietnia roku bieżącego następnie przepisane zostały; co się teraz aktualnie exekwuje, do stawienia się zaś tymże wierzycielom od Nru 121 zapisanym, następujące termina są wyznaczone, to jest:

Dzień 1 maja podług kalendarza Rzym. skiego, roku bieżącego dla wierzycieli od Nru. 121 aż do 134 wciąż wpisany.	Dzień 4	Junii od Nru 331 i 610
Dzień 3 maja dla tychże od Nru 135 do 148	5	detto od Nru 332 do 354
7	6	detto od Nru 355 — —
8	11	detto od Nru 356 do 374
9	12	detto od Nru 375 do 386
10	18	detto od Nru 387 do 400
14	19	detto od Nru 401 do 415
15	20	detto od Nru 416 do 443
16	21	detto od Nru 444 do 461
21	25	detto od Nru 462 do 473
22	26	detto od Nru 474 do 488
23	27	dd. od N. 489 do 505 i N. 614
24	28	detto od Nru 506 — 520
30	Dzień 3	Julii od Nru 521 — 539
31	4	detto od Nru 540 — 554
	5	detto od Nru 555 — 575
	9	detto od Nru 576 do 598
	10	detto od Nru 599 do 619

Zaleca się więc niniejszym obwieszczeniem wszystkim wierzycielom pod wzwym wyrażonemi Numerami zapisanym, aby każdy z nich, w dniach swym respective Numerom przepisanych, przed wspólną Najjaśniejszych trzech dworów kommisją, osobicie, lub przez umocowanego ze swej strony plenipotentą, nie ochybnie się stawił, i to wszystko co mu w wzwym wyrażonym obwieszczeniu przepisane zostało, a nadewszystko następujące postępowania prawidła, zachował; to jest, żeby każdy z pomienionych wierzycieli, na trzy dni najmniej przed wyznaczonym sobie podług swego Numeru do weryfikacyi terminem, u JW. pełnomocnika Najjaśniejszego Króla Jmci Stanisława Augusta, ze swym dokumentem oryginalnym stawił się, a to tym końcem, aby tenże JW. pełnomocnik był w stanie dania potrzebnego kommisji na czas naznaczony objaśnienia.

Dopełniwszy tego, ciż wierzyciele przed kommisją na terminach sobie przepisanych, ogólnie gley z rana, bądź osobicie, bądź przez swych plenipotentów,

stawić się mają. — Będą oraz obowiązani podać memoriał w języku Niemieckim, lub Francuzkim, w którym wszystkie okoliczności, któremi do posiadcy wszelkich swych pretensyi przyszli, wyszczególnią; tudzież złożyć wszystkie dokumenta oryginalne, które tylko na poparcie ich pretensyi służyć mogą i dać wszelkie objaśnienia, których też komisya wymagać od nich za rzecz potrzebną osądzi, oczekiwać natomiast, do poki ich pretensye, w miarę dowodów za sprawiedliwe uznane, w Etat długów przyznanych, wpisane nie zostaną.

Gdyby zaś który z wierzących tych wzyw. wyrażonych przepisow nie zachował, lub też stawić się osobiście, albo przez swego plenipotentą, na przeznaczonym sobie terminie zaniedbał; tedy tym samym w prawie swoim upadnie, pretensya jego za nie ważną i nie była uznana będzie, i wszelkie przyczyny, któreby na usprawiedliwienie swego niestawienia się na terminie przywodził, zwłaszcza że każdy miał dostateczny przeciąg czasu do ułożenia swych interesów sobie pozwolony; pod żadnym pretekstem przyjęte nie będą.

Dan w Warszawie dnia 29 marca 1798.

Komisya Najjaśniejszych trzech dworów do uregulowania długów Najjaśniejszego Króla Jmci Stanisława Augusta i bywšej Rzeczypospolitej Polskiej.

Z Londynu d. 30. Marca.

Obrady Parlamentowe.

Lord Moira odnowił w izbie wyższej d. 26 t. m. projekt roztrząsania smutnego stanu nieszczęśliwej Irlandyi. "Powtarzam (mówił) że Irlandya leży pod nieznośnym iarżmem najostrzejszego systemu przymusu. Powróciły się tam czasy barbarzyństwa, gdzie co noc w dzwony na gwałt dzwoniło, każdy był przymuszony gasić światło, a to nawet dzieci musiało w domach nauboższych bez względu gdyby, która z osób rodziny konała. Na wielu osobach wymuszono przez tortury, zeznanie swych lub obcych przewinień. Spokojnym mieszkańcom, na pozor najmniejszego podejrzenia, nad głowami za palano domy. Umyślnie się wstrzymałem z przytaczaniem wielu dowodów podobnych okrucieństw, ażeby mieszkańców tego nieszczęśliwego państwa bardziej jeszcze nie zniechęcać. Lecz wszystko com powiedział, zasada się na mocnych dowodach i wzywam mych przeciwników, ażeby na nie odpowiedzieli.

Lord Downshire, "Oiaakby życzyć

należało, aby tak delikatna materya, nie była się stała przedmiotem mow publicznych. Żadnego albowiem przynieść pożytku, a bardzo szkodzić może. — Szlachetny hrabia (Moira) miał naylepsze w tym zamiary, lecz gorliwość za nadto go uniosła. Zaboystwa i rabunki są hasłem konfederatów Irlandzkich, a żądanie reformy parlamentu, pozorem dla pokrycia zdrady kraju. Rostropny człowiek, nie może w teraźniejszych okolicznościach żądać całkowitej w tym państwie reformy, gdyż rewolucya za sobą pociągnie."

Gdy się dłużej jeszcze nad tym zastanawiać chciano, Lord Grenville rzekł: "Pytam się czyli wypada o tym dłużej mówić" i większość oświadczyła, ażeby ten projekt odsunąć.

P. Dundas prosił o pozwolenie podania billu umacniającego króla do wydania rozkazow, ażeby część woysk lądowych Szkockich wyszła w pole.

Naselsy izby niższej d. 27 P. Dundas doniósł, że poda bill, przez któryby Król był upoważniony starać się w udzielnym sposobie o bezpieczeństwo i obronę Kró-

lestwa, i nadgradzać osoby ponoszące szkodę w swej własności, przez skutek iakowych środków. — Może się kto zapyta (mówił czyliż nie mamy marynarki dostateczney do przeszkodzenia wylądowaniu? Lecz iakożkolwiek siła morska jest wielka, nierostropną byłoby rzeczą, bezpieczeństwo kraju na niey jedynie zasadać. Może się kto inny zapyta. Alboż nie mamy licznego woyska i milicyi? Wyznaię, że w nich naywiększą ufność pokładać można. — Oprocz woyska i milicyi, mamy jeszcze 60 do 70,000 woluntaryuszów pieszych i konnych, którzy się sami w hrabstwach uformowali, dla bronienia oyczyzny. Z podziwieniem uważać wypada, iak wszędzie dawna prawdziwa mieszkańców W. Brytanii odwaga okazuje się. — Rząd nie dopeniłby jednak obowiązku swego, gdyby nie użył małych bydź teraz projektowanych środków. Wiadomo jest, iakie zwykłe powstałe zamięszanie między ludem, z roznych stron od zdradliwego nieprzyjaciela atakowanym, i iakożkolwiek rycerskie będą czynności ludu, staną się z tym wszystkim niepozytecznymi, gdy brak będzie rostropnych urządzeń i przyzwoitey zgody w planie użycia sił wszystkich. — Walczemy o naszą polityczną exystencyą i o wszystko, co tylko nam jest nayszacownieyszym. — Dla porządnego bronienia się żędam, aby dozorczy hrabstw mieli prawo dochodzenia, którzy mieszkańcy zdolni są do naszenia broni, którzy do wysypiania szańców, przewożenia rzeczy &c. żędam także, ażeby w przypadku napaści nieprzyjaciela, wszystko co mu pozytecznym bydź może, w szrodek państwa, dla woyska było transportowanym, i aby oznaczono nagrody włóścianom, na któ-

rych gruncie baterye wysypane będą. — W tym sposobie przyzwoicie urządzone męztwo mieszkańców W. Brytanii, okaże Europie i światu całemu, że gdyby też narody zawoiowane od zasad Francuzkich imże uległy, w pośrzed morza ieszcze mała wyspa zostanie, która szczycąc się niepodległością, w obronie religii, praw i swobod swych mieszkańców, potrafi się oprzeć powszechnemu zaburzeniu. Nie mogą się wstrzymać, ażebym tu nie wspomniał kraju zamieszkałego od cnotliwych rycerzy, którzy wśród zaburzeń Europy, starali się utrzymać swą neutralność, idla tego byli atakowani od dumnego nieprzyjaciela, który pod murami Berna oświadczył, iż każda wygrana bitwa, jest odniesionym zwycięstwem nad Anglią. Ten to nieprzyjaciel, chce zniszczyć naszą marynarkę, handel, religią, niepodległość, rząd i prawa, słowem to wszystko, co nas w dziejach Europy, na tak wysokim między napierwszemi narodami postanowiło stopniu.

Pułkownik Tarlton. — Ze nieprzyjaciel myśli bardzo o wylądowaniu, przekonać się można z przygotowań robionych w portach jego. że to bydź może przyprowadzone do skutku, wątpić nie należy, zwłասza gdy wiedzieć nie można, do którego brzegu nayprzod zechce zawinąć i dla tego też radzę, czuwać nymocniej nad bezpieczeństwem stolicy. Nieprzyjaciel 6 dni marszu naymniej potrzebuie, dla przybycia od brzegow do Londynu, drogi więc i miejsca przez któreby stolica mogła bydź zagrożona, wypada iak naywarowniej opatrzyć. Nie mogę jeaerałowi Buonaparte dawać nauki w sztuce wojenney, lecz po ukończeniu wojny hardzobym sobie ży-

czył pomówić z tym Rycerzem, oiego planach w bitwach i kampaniach. Wspominam to tylko przez osobisty szacunek ku mężowi, który podziwienie świata na siebie ściągnął. Odmówiłby mi zapewne szczęścia mówienia ze mną, gdyby wiedział, że mu chcę podchlebiać, lub o moich obowiązkach ku oyczyźnie mógł zapomnieć. Jeżeli nie uznaliśmy jenerała Buonaparte za największego człowieka swego czasu i nie poważamy go, to go wspo-
bie korzystać nam przynoszącym, zwyciężyć nie potrafimy.

Jenerał Delaney — Feldmarszałek (Xiążę Jork) będzie umiał tak rozrządzić siłą zbroyną Anglii, że Buonaparte pozna, iż Anglia równie iak Francya, ma officyrow. Przekonany jestem, iż jeżeli Francuzi będą dosyć zuchwali do przedsięwzięcia wylądowania, przyięci zostaną w przyzwoitym sposobie od ludu, duchem prawdziwej wolności ożywionego.

P. Nichol. Wszystkie podane środki obrony zostaną bez skutku, jeżeli się najprzod nie postaramy o pojednanie z Irlandyą. — Dowodził polym iak Francya jest siłna, iak Anglia mało się iey oprzeć potrafi, jeżeli teraz tak wielką część swej lądowej i morskiej siły, dla utrzymania Irlandyi używać musi.

PP. Wilberforce i Duxton oświadczyli, iż w hrabstwach Jorkshire, Norfolk i Suffolk, których są reprezentantami, każdy mieszkaniec, gotow jest rzucić się do broni za oyczyznę.

P. Pitt mówił w końcu z zapałem: „Co się tycze Irlandyi (rzekł) kraj ten otrzymał wszystkie prawa i przywileje, na które tylko zezwolić można było. Stosunkowo spokojnie, brzmi bardzo miło w uszach

niektórych osob, lecz znaczenie iego, jest w terażniejszych czasach wielorakie. Jako! mamyż bydz ulegający i spokojni względem tych osob, które Irlandyą od W. Brytanii odłączają, formując z niej jakobińską rzeczpospolitą i chcąc ją poddać pod opiekę republikanckiey Francyi, i w tym celu teraz popełniają już wszkie gwałty przeciw wolności, dobrym obywatelom i szczęściu powszechnemu. Jako! kraj ten z nami połączony, mamy wystawić na wszystkie straszne skutki anarchii, i spokojnych mieszkańców iego poświęcić małej liczbie rebelizantow, którzy z puginałem w ręku, zagrażają przebicciem serca tych wszystkich, co nie są iednego z nami zdania w politycznych rzeczach. — Nie systemat przymusu, jest iedynym sposobem ocalenia lepiej myślących. Kiedy Szwaycarya tak często tu wspomniana była, muszę więc powiedzieć myśl moją względem tego nieszczęśliwego, lecz męznego narodu. Nieszczęściem ulegał za nadto zaraz z początku wpływowi demokracji Francuzkiej, pozwolił na pewną odmianę formy rządu, dla ulagodzenia nieprzyjaciela. Lecz na próżno zuchwały nieprzyjaciel, którego żądania żadnych granic nie mają, za nic wcale ważył takowe ulegania. Gdyby się Szwaycarowie zaraz z początku byli mężnie stawili przeciw wszelkim na ich prawa targaniom, gdyby się byli wprzody starali utrzymać swą niepodległość, toby teraz jeszcze byli wolni, i spodziewam się, że ich obrona, nie jest jeszcze późna, (z tego się okazuje, że nie wiedziano jeszcze w Londynie o wszystkich zdarzeniach zasłych w Szwaycaryi)

Z tego powodu lord Carlisle wniosł

na zaintruz w izbie wyższej, ażeby Anglia ministrowie Francuzcy przyjęli trzy warunki, które w poprzedniczych notach wyrażone były.

Z Manheimu d. 3. Kwietnia.

D. 29 P. Pitt uwiadomił Izbe, iż następującego wtorku poda nowy i bardzo ważny projekt, przedania terytorii grunto-
wey.

Z Rasztaht d. 3. Kwietnia.

Sessya wczorajsza była jedna z najważniejszych; postanowiono bowiem na niej przychylić się do zasady sekularyzacji, dla wyodgrózenia Xiążąt i państw Rzeszy, które przez ustąpienie lewego brzegu Renu poniosły stratę. Konklusum nie zapadło jeszcze, ale na jutrzejszej sessyi wraz z notą ułożone zostanie. Deputacja postanowiła także usiłować, aby

Mowią, że legacja Pruska w Rasztaht oświadczyła ministrom Francuzkim, że Król Jmć statecznie pełny chęci przyspieszenia pokoju dla Niemieckich krajów, skłonił się do ustąpienia lewego brzegu Renu, i że taż samą okaze powolność względem sekularyzacji; lecz że J. K. M. wyraźny do tego przydać warunek, aby Francya wstrzymała się od rozszerzania zasad rewolucyjnych na prawym brzegu Renu; i że wszelki krok przeciwny temu przyrzeczeniu uważać będzie jako wydanie wojny. (*Journal de Francfort.*)

D O N I E S I E N I A.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie zachod. Galicyi oznajmują Edyktem niniejszym P. Terezie z Ofsolińskich Potocki i Maryannie z Ofsolińskich Mniszkowy: że JP. Ludwik Gołubowski u tychże sądów Krakowskich o oszacowanie dóbr Chrzanowa i Ofsolina z należnościami, dla zaspokoienia summy 91,494 zł: pol: notę podał, i o pomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sady te, nie mając wiadomości, gdzie one zostają, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, imże tutejszego patrona prowincjonalnego Lewickiego z ich szkoda i ich kosztem kuratorem ustanowili, z którym ten proces podług ordynacyi sądowej przedsięwzięty i ukończony będzie. Przeto one niniejszym Edyktem, tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym same się stawili, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrały, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używały, które do poparcia tej sprawy za najsukuteczniejsze osądzą; ile że w przeciwnym przypadku niedo-
godność z zwłoki wyniknąć mogącą, sobie samym przypisać winne będą. Tak bowiem Prawa C. K. opiewają.

Z Rady C. K. sądów szlach: Krakows: zachod.
Galicyi. Dnia 7 Marca 1798.

Ascher.

Pod niebrtność J. Wielmożnego Prezesa,

Pickarski.

Jos. Nob. a Kronenfels.

Olechowski.

Ces. Kr. sady szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi oznajmują edyktem niniejszym JP. Mikołajowi Czermińskiemu, że J. Pani Urszula z Morsztynów Dembińska u tychże sądów Krakowskich, oskarżowanie kompromisus dnia 15 listopada 1795

spisanego, przeciw niemu notę podała, i o pomoc sądową, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszała się.

Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale C. K. kraich dziedzicznych znajduje się, iemuż J. Panu Mikołajowi Czermińskiemu tutejszego adwokata prowincjonalnego Wolickiego i jego kosztem kuratorem postanowiły, z którym proces podług przepisu ordynacji sądowej rozpoczęty i ukończony będzie; przeto on niniejszym edyktem tym końcem upomina się, ażeby wczasie przyzwoitym, to jest: w przeciągu 90 dni sam się stawiał, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wczasie przestał, albo na koniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do poparcia tej sprawy najskuteczniejszymi bydz sądzi: ile że w przeciwnym przypadku niedogodność z zwłoki i zaniedbania wyniknąć mogącą, sobie samemu przypisać winien będzie. Tak bowiem Ces. Kr. Prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądow szlachec: Krakows: zachod: Galicyi. Dnia 12 Marca 1798.

Pod niebytność JWielmożnego Prezesa.

Franciszek Borgiasz Pickarski.

Olechowski.

Roskoschny.

Ascher.

C Kskie sądy szlacheckie Krak. zachod. Galicyi oznajmują Edyktem niniejszym Wznemu Michałowi Walewskiemu: że Konwent Panien zakonu S. Franciszka, Reguły S. Klary w Krakowie u S. Jędrzeja zostających, u Tychże Sądów, o nadgrodzie nie zupełne przeciw sentencji Ziemstwa Krak. dnia 19 Października R. 1796 ferowanej, Pensyi z Kontraktu arendownego klucza Zawichosiu i Borowa pochodzących, przeciw niemu notę podał i opomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w państwach C. K. znajduje się, temuż Michałowi Walewskiemu tutejszego patrona Wolickiego, z jego szkodą i jego kosztem kuratorom postanowiły, z którym ten proces podług ordynacji sądowej rozpoczęty i ukończony będzie; przeto on niniejszym edyktem tym końcem upomina się, ażeby w przeciągu 90 dni sam się stawiał, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wczasie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, sam sobie przypisać winien będzie. Tak bowiem C. K. prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądow szlach: Krakow: zachodniej Galicyi
dnia 19 Marca 1798.

Ascher.

Pod niebytność JWielmożnego Prezesa.

Pickarski.

Darowski.

Roskoschny.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskir zachodniej Galicyi oznajmują edyktem niniejszym Jmć Panu Adamowi Walewskiemu; że JP. Tomasz Suchodolski u tych sądów, o exekucyą rzeczy ruchomych na zaspokojenie summy 8000 f. p. przeciw niemu notę podał, i opomoc sądową, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się. Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. Kr. państwach znajduje się, iemu P. Walewskiemu tutejszego patrona Głogowskiego, z jego szkodą i jego kosztem kuratorem ustanowiły, z którym ten Proces podług ordynacji sądowej rozpoczęty i ukończony będzie; przeto on edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby na dzień 14 czerwca 1798 r. o godzinie 9 z rana do

sprawy ustney sam się stawiał, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te kura-
torowi wyznaczonemu wcześniej przestał, albo na koniec innego sobie patrona obrał,
tego sądom tuleyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał,
które do poparcia swej sprawy nayskuteczniejszymi bydź sędzi; gdyż w przeciw-
nym razie, wypadki niepomysłne z zaniedbania wyniknąć mogące, sobie samemu
przypisać winien będzie. Tak Ces. Kr. prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądów szl. Krakowskich zachodniej
Galicyi dnia 10 marca 1798.

Pickarski.

J. Nob. a Cronenfels.

Olechowski.

Per Magistratum C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ hisce notum redditur, sub-
secuta morte Reverendi Thomæ Kompertowicz Vice Decani in Arce Cracoviensi ab
intestato (qui hic Cracoviæ die 1 Decembris 1797 fatis celsit, eo fine, quatenus cum
pertractatione substantiæ relictæ certo procedatur, omnes illos, qui ad præmissam
substantiam aut per successionem, aut jure Crediti quidquam prætereendere præsumant,
edicialiter citare necessarium adiuventum esse. Acleoque omnes illi, qui præterensionem
aliquam ad præmissam substantiam habere credunt, in die 28 Aprilis a.c. hora 9 ma-
tutina coram delegata eatenus Comissione hic Judicii personaliter aut per sufficienter
constitutum Plenipotetem certo comparere, & suas præterensiones demonstrare obli-
gantur, secus præfata substantia derelicta absque omni exceptione pertractabitur, &
successoribus hic loci iam se legitimatis, ut pote: Bartholomæo Kompertowicz, He-
dvygi, Annæ, & Catharinæ Pacygowiczom, Annæ Cieplińska, Catharinæ Sawiczewska,
& Michaeli Bartholomæo hinc nominis Kompertowiczom æque extradetur. Decretum
Cracoviæ die 17 Martii 1798.

J. Gellinek m.p.

Michael Wohlman m.p.

Josephus Wytyszkiewicz m.p.

Jos. Ant. Feistemantell m.p.

*Ex Consilio Cæs. Regii Senatus Urbis Me-
tro: Craco.*

Peregrinus Łodziński secr.

372.

Dnia 29 maja b. r. i potym w następujące dni, będą w kancelaryi admin istracy
dobr rządowych zachodniej Galicyi w Krakowie w kamienicy JP. Kasparego na ulicy
S. Jana pod Nrem: 486 tudzież w C. K. urzędzie cyrkularnym siedleckim, i Radom-
skim od g. 9tej ranney do 1ey, zaś po południu od 3ey do 6tej godziny niżej wymie-
nione rządowe dobra, i osobne folwarki po części na rok ieden, to jest od 24 czerw-
ca 1798 do 23 czerwca 1799, po części zaś na trzy lata, przez licytacją w arendę pu-
szczone, — iako to:

Jedno roczna Zboruwek	2615. — —
fiskal; cena.	Cyrkuł Olkuski.
Cyrkuł Sandomirski.	Wierzbie.
W C. K. Administracyi w	Jeżowka.
Krakowie na 3 lata.	Jeleń adwokacya
Piorkow.	Cyrkuł Koński.
Nieskurzow Adwokacya.	Smarzowice.
Cyrkuł Kielecki.	Prostow adwokacya.
Grodzisko, Hołowięki i Szabinie.	Cyrkuł Radomski.
Kielecka adwokacya.	W C. K. Radomskim Cyrkular-
Daleszycka detto.	nym urzędzie.
Bodzętyńska detto.	Gęzawy adwokacya.
Dobrowoda.	Zielonka z Mierzaką.
zł. R. 3000. kr. —	

Zwolin.			Gociów woytostwo.		
Gzowice.			Grodek.		6542. — —
Kelbow.	3988. —	29.	Popow.		721. — 35.
Wismierzyce.			Barcząca.		
Ryczywół adwokacya.			Boymie.		
Dolni świeże.			Buzyska.		
Podkania.			Długa Kościelna.		
Morzecin detto.			Grochow		
Raźny folwark.			Leśniki.		
Sadowne detto.			Lipka z przyległościami.		
Sadolesz detto.			Młeczyn.		
<i>Cyrkuł Bialski.</i>			Mogielnica.	599. —	39.
Derlo.	1635. —	36.	Ostruwek.		
Kostomłoty.			Sobienie biskupie.		
Stromiec.	) razem		Żarnowka.		
Brzozowka.			Zalubie.		
Janikow z przyległościami.			Czerwaka adwokacya.		
Łąki przy Wardze.			Zawieszyn.		
Część Mironica.	486 —	—	Nowicki z Sitnym pojedynczy folwark.		
<i>Cyrkuł Lubelski.</i>			Gwizdziali detto.		
Buchaczew z przyległościami.			Janowska Dziekania na 1. rok	675. —	—
<i>Cyrkuł Radzyński.</i>			Zalesie.		
Laskarzew	2338. —	—	<i>Cyrkuł Łukowski.</i>		
<i>Cyrkuł Siedlecki.</i>			Stayne.		
<i>W Siedleckim C. K. Cyrku-</i>			Siczyzew na 1 rok.	685. —	—
<i>larnym Urzędzie.</i>			Sobibor.		
Cegłów i Mienie.					

Od dzierżawcy wyżej wymienionych dobr, szczególnie Żydzi są wyłączeni, wreszcie zaś każdy do dzierżawy przypuszczony będzie, który następujące, a dotychczasowego obwieszczenia tylko ściągające się kondycje wypełnić może, gdyż istotnie dzierżawy obowiązki licytantom przed licytacją tak w krajowym, iako i Niemieckim języku przeczytane i wytłomaczone będą: iako to:

1mo Każdy dzierżawcy życzący 10 część fiskalney ceny na vadium przed zaczęciem licytacji złożyć ma.

2do Pierwsza półroczna dzierżawna rata, na 14 dni przed wnieściem do posesysyi do tyczącej się ekonomiczney C. K. kasy zapłacona być powinna.

3to Każdy licytować życzący, przed licytacją udowodnić ma, iż w stanie jest przepisana złożyć kaucją.

4to Każdy dzierżawca powinien zdana kaucją wiedeńskoroczney arędowney summie, zaraz przy wstępie do posesysyi złożyć, i formularz takowy na 14 dni przed licytacją tak w niniejszey C. K. dobr rządowych administracyi, iako i w kazdey kameralney ekonomiczney prefekturze, otrzymać może.

Na reszcie cena fiskalna, która w powyższym wyszczególnieniu wyrażona nie jest, przy licytacji publicznie obwieszczoną będzie.

Z Cef. Kr. zachodnio-Galicyjskiej dobr rządowych administracy.

W Krakowie dnia 28 marca 1798.

Józef de Melnicki m.p.

Gubernialny konsyliarz i rządowych dobr Administrator

Obywatel tutejszy Jakob Więckowski mieszkający na ulicy Floryańskiej pod Nrem: 516 uwiadomia Prześwietną Publiczność o nowo przez siebie wynalezionym sposobie kastrowania koni, i chociaż to od dawnego czasu ma w używaniu, wszelako nowo wynaleziony sposób jest naybezpieczniejszym, o czym tenże Jakob Więckowski prześwieatną Publiczność uwiadomia, i oświadcza, że chociażby w naygoratszych czasach operacyą tę robił, nigdy robaków za użyciem swey medycyny nie dopuści. Można także i podczas tegiey zimy tę operacyą odbyć.